

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

28. března 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 138/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

Soudní dvůr

2022/C 138/02	Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 1. února 2022 o úředních svátcích a soudních prázdninách . . .	2
---------------	---	---

Tribunál

2022/C 138/03	Rozhodnutí Tribunálu ze dne 9. února 2022 o soudních prázdninách	3
---------------	--	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 138/04	Věc C-191/21: Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Lyon – Francie) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance v. Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 392 – Režim zdanění marže – Oblast působnosti – Dodání budov a stavebních pozemků zakoupených za účelem následného prodeje – Osoba povinná k dani, již nevznikl při nabytí nemovitostí nárok na odpočet – Následný prodej podléhající DPH – Pojem stavební pozemky“)	4
---------------	--	---

2022/C 138/05	Věc C-460/21: Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Vapo Atlantic SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira („Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Spotřební daně – Směrnice 2008/118/ES – Článek 1 odst. 2 – Výběr dalších nepřímých daní ze zvláštních – „Zvláštní důvody“ – Pojem – Financování veřejnoprávního podniku, který je držitelem koncese na vnitrostátní silniční síť – Cíle snížení nehodovosti a environmentální udržitelnosti – Čistě rozpočtový důvod – Odmítnutí vrátit daň založené na bezdůvodném obohacení – Podmínky“)	5
2022/C 138/06	Věc C-745/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank den Haag, místo jednání Zwolle (Nizozemsko) dne 2. prosince 2021 – L.G. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	5
2022/C 138/07	Věc C-760/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne 10. prosince 2021 – Kwizda Pharma GmbH	6
2022/C 138/08	Věc C-765/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Padova (Itálie) dne 13. prosince 2021 – D. M. v. Azienda Ospedale-Università di Padova	8
2022/C 138/09	Věc C-768/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 14. prosince 2021 – TR v. Spolková země Hesensko	9
2022/C 138/10	Věc C-770/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) dne 13. prosince 2021 – „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb“ GmbH v. Direktor na Teritorialna direkcija „Mitnica Plovdiv“ pri Agencija „Mitnici“	10
2022/C 138/11	Věc C-773/21 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2021 AV a AW proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 6. října 2021 ve věci T-43/20, AV a AW v. Parlament . .	12
2022/C 138/12	Věc C-776/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne 15. prosince 2021 – EV v. Alltours Flugreisen GmbH	13
2022/C 138/13	Věc C-797/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 15. prosince 2021 – Y. YA v. K.P.	13
2022/C 138/14	Věc C-805/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 20. prosince 2021 – trestní řízení proti ZhU a RD	14
2022/C 138/15	Věc C-806/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. prosince 2021 – trestní řízení proti TF	14
2022/C 138/16	Věc C-809/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 21. prosince 2021 – Nokia Solutions and Networks Oy v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven	15
2022/C 138/17	Věc C-820/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 28. prosince 2021 – „Vinal“ AD v. Direktor na Agencija „Mitnici“	15
2022/C 138/18	Věc C-829/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 24. prosince 2021 – TE, RU, zastoupená zákonnou zástupkyní TE v. Stadt Frankfurt am Main	16
2022/C 138/19	Věc C-833/21: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 31. prosince 2021 – Endesa Generación S.A.U v. Tribunal Económico Administrativo Central	17
2022/C 138/20	Věc C-16/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Graz (Rakousko) dne 6. ledna 2022 – Staatsanwaltschaft Graz v. MS	17

2022/C 138/21	Věc C-30/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 12. ledna 2022 – DV v. Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguriteln institut – Veliko Tarnovo	18
2022/C 138/22	Věc C-33/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 14. ledna 2022 – Österreichische Datenschutzbehörde	19
2022/C 138/23	Věc C-75/22: Žaloba podaná dne 4. února 2022 – Evropská komise v. Česká republika	19
2022/C 138/24	Věc C-82/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2022 Jean-Françoisem Jalkhem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 1. prosince 2021 ve věci T-230/21, Jalkh v. Parlament	21
Tribunál		
2022/C 138/25	Věc T-13/22: Žaloba podaná dne 3. ledna 2022 – Loutsou v. EUIPO (POLIS LOUTRON)	22
2022/C 138/26	Věc T-24/22: Žaloba podaná dne 14. ledna 2022 – Bensoussan v. EUIPO – Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)	23
2022/C 138/27	Věc T-36/22: Žaloba podaná dne 19. ledna 2022 – Romedor Pharma v. EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)	23
2022/C 138/28	Věc T-37/22: Žaloba podaná dne 19. ledna 2022 – Romedor Pharma v. EUIPO – Perfect Care Distribution (Cerviron)	24
2022/C 138/29	Věc T-38/22: Žaloba podaná dne 20. ledna 2022 – Romedor Pharma v. EUIPO – Perfect Care Distribution (CERVIRON Perfect Care)	25
2022/C 138/30	Věc T-39/22: Žaloba podaná dne 19. ledna 2022 – OA v. Parlament	25
2022/C 138/31	Věc T-49/22: Žaloba podaná dne 27. ledna 2022 – Rumunsko v. Komise	26
2022/C 138/32	Věc T-58/22: Žaloba podaná dne 31. ledna 2022 – Labaš v. EUIPO (FRESH)	28
2022/C 138/33	Věc T-67/22: Žaloba podaná dne 1. února 2022 – Guma Holdings v. EUIPO – X Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)	28
2022/C 138/34	Věc T-70/22: Žaloba podaná dne 3. února 2022 – Novasol v. ECHA	29
2022/C 138/35	Věc T-74/22: Žaloba podaná dne 8. února 2022 – Siemens v. Parlament	30
2022/C 138/36	Věc T-77/22: Žaloba podaná dne 9. února 2022 – Asesores Comunitarios v. Komise	31
2022/C 138/37	Věc T-80/22: Žaloba podaná dne 14. února 2022 – OF v. Komise	32

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 138/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 128, 21.3.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 119, 14.3.2022

Úř. věst. C 109, 7.3.2022

Úř. věst. C 95, 28.2.2022

Úř. věst. C 84, 21.2.2022

Úř. věst. C 73, 14.2.2022

Úř. věst. C 64, 7.2.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

ze dne 1. února 2022

o úředních svátcích a soudních prázdninách

(2022/C 138/02)

SOUDNÍ DVŮR,

s ohledem na čl. 24 odst. 2, 4 a 6 jednacího řádu,

vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení je třeba sestavit seznam úředních svátků a stanovit dny soudních prázdnin,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 24 odst. 4 a 6 jednacího řádu je následující:

- Nový rok,
- Velikonoční pondělí,
- 1. květen,
- 9. květen,
- Nanebevstoupení Páně,
- Svatodušní pondělí,
- 23. červen,
- 15. srpen,
- 1. listopad,
- 25. prosinec,
- 26. prosinec.

Článek 2

Na období od 1. listopadu 2022 do 31. října 2023 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 24 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2022: od pondělí 19. prosince 2022 do neděle 8. ledna 2023 včetně,
- Velikonoce 2023: od pondělí 3. dubna 2023 do neděle 16. dubna 2023 včetně,
- Léto 2023: od neděle 16. července 2023 do čtvrtka 31. srpna 2023 včetně.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 1. února 2022.

Vedoucí soudní kanceláře

A. CALOT ESCOBAR

Předseda

K. LENAERTS

TRIBUNÁL

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU

ze dne 9. února 2022

o soudních prázdninách

(2022/C 138/03)

TRIBUNÁL,

s ohledem na čl. 41 odst. 2 jednacího řádu,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Na soudní rok počínající 1. zářím 2022 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 41 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny následovně:

- Vánoce 2022: od pondělí 19. prosince 2022 do neděle 8. ledna 2023 včetně,
- Velikonoce 2023: od pondělí 3. dubna 2023 do neděle 16. dubna 2023 včetně,
- Léto 2023: od neděle 16. července 2023 do čtvrtka 31. srpna 2023 včetně.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 8. března 2022.

Vedoucí soudní kanceláře

E. COULON

Předseda

M. VAN DER WOUDE

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Usnesení Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative d'appel de Lyon – Francie) – Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance v. Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS

(Věc C-191/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 392 – Režim zdanění marže – Oblast působnosti – Dodání budov a stavebních pozemků zakoupených za účelem následného prodeje – Osoba povinná k dani, již nevznikl při nabytí nemovitostí nárok na odpočet – Následný prodej podléhající DPH – Pojem stavební pozemky“)

(2022/C 138/04)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Lyon

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Žalované: Les Anges d'Eux SARL, Echo 5 SARL, Cletimmo SAS

Výrok

Článek 392 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že vylučuje použití režimu zdanění marže na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků, pokud se z těchto pozemků, zakoupených jako zastavěné, staly v době od jejich zakoupení do následného prodeje osobou povinnou k dani pozemky stavební, avšak nevylučuje použití tohoto režimu na plnění spočívající v dodání stavebních pozemků, pokud u těchto pozemků došlo v době od jejich zakoupení do následného prodeje osobou povinnou k dani k takovým změnám vlastností, jako je rozdělení na parcely.

⁽¹⁾ Datum podání: 25. března 2021.

Usnesení Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 7. února 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalsko) – Vapo Atlantic SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-460/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Článek 99 jednacího řádu Soudního dvora – Spotřební daně – Směrnice 2008/118/ES – Článek 1 odst. 2 – Výběr dalších nepřímých daní ze zvláštních – ‚Zvláštní důvody‘ – Pojem – Financování veřejnoprávního podniku, který je držitelem koncese na vnitrostátní silniční síť – Cíle snížení nehodovosti a environmentální udržitelnosti – Čistě rozpočtový důvod – Odmítnutí vrátit daň založené na bezdůvodném obohacení – Podmínky“)

(2022/C 138/05)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Vapo Atlantic SA

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Výrok

Usnesením Soudního dvora ze dne 7. dubna 2022 Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl:

- 1) Článek 1 odst. 2 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že poplatek, z něhož jsou příjmy obecně určeny veřejnoprávnímu podniku, který je držitelem koncese na vnitrostátní silniční síť, a jehož struktura nenaznačuje žádný úmysl odradit od spotřeby hlavních pohonných hmot v silniční dopravě, není vybírán ze „zvláštních důvodů“ ve smyslu tohoto ustanovení.
- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní orgány mohly odůvodnit své odmítnutí vrátit nepřímý poplatek, který je v rozporu se směrnicí 2008/118, tím, že předpokládají přenesení tohoto poplatku na třetí osoby, a tudíž bezdůvodné obohacení osoby povinné k poplatku.

⁽¹⁾ Datum doručení: 26.7.2021.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank den Haag, místo jednání Zwolle (Nizozemsko) dne 2. prosince 2021 – L.G. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Věc C-745/21)

(2022/C 138/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank den Haag, místo jednání Zwolle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: L.G.

Žalovaný: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo tomu, aby při určování členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl měl podle vnitrostátní právní úpravy samostatnou relevanci nejlepší zájem dítěte, které žadatelka v době podání žádosti čekala?
- 2) a. Brání čl. 16 odst. 1 dublinského nařízení ⁽¹⁾ použití tohoto ustanovení v případě, kdy se jedná o manžela žadatelky, který má legální pobyt v členském státě, jemuž je žádost určena?

b. Pokud ne: založilo těhotenství žadatelky závislost ve smyslu tohoto ustanovení ve vztahu k manželovi, s nímž čekala dítě?
- 3) Nebrání-li právo Unie tomu, aby měl podle vnitrostátní právní úpravy při určování členského státu příslušného k posouzení žádosti o azyl samostatnou relevanci nejlepší zájem nenarozeného dítěte, lze čl. 16 odst. 1 dublinského nařízení použít na vztah mezi nenarozeným dítětem a otcem tohoto nenarozeného dítěte, který legálně pobývá v členském státě, jemuž je žádost určena?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (Úř. věst. L 180, 29.6.2013, s. 31).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wien (Rakousko) dne
10. prosince 2021 – Kwizda Pharma GmbH**

(Věc C-760/21)

(2022/C 138/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Kwizda Pharma GmbH

Dotčený orgán: Landeshauptmann von Wien

Předběžné otázky

Verwaltungsgericht Wien předkládá Soudnímu dvoru k výkladu nařízení (EU) č. 609/2013 ⁽¹⁾ a směrnice 2002/46/ES ⁽²⁾ následující otázky:

- 1a) Má-li být produkt označen za potravinu pro zvláštní lékařské účely, musí být prokazatelně způsobit dosažení slibovaných výsledků specifických pro určité onemocnění nebo obtíže výlučně v rámci řízené dietní výživy zdravotně indikované tímto onemocněním nebo těmito obtížemi s ohledem na požadavky těchto obtíží nebo onemocnění týkající se přísunu živin?
- 1b) Jedná se v této souvislosti o řízenou dietní výživu výlučně pouze v případě, že osoba změní svůj způsob stravování tak, že přijímá jiné nebo doplňkové živiny k těm, které tělo přijímá prostřednictvím trávení?
- 1c) Je pro označení za potravinu pro zvláštní lékařské účely rovněž nezbytné, aby obtíže nebo onemocnění, pro něž je produkt určen, vyžadovalo řízenou dietní výživu v tom smyslu, že pacient přijímá živiny obsažené v produktu, které prostřednictvím normální stravy není schopen přijímat?
- 1d) Musí potravina pro zvláštní lékařské účely plnit svůj terapeutický účinek výlučně tím, že obsahuje všechny nebo některé živiny, které nelze prostřednictvím běžné výživy přijímat, pro pacienta jsou však nezbytně nutné nebo potřebné pro zachování jeho životních funkcí?

V případě záporné odpovědi: Jakého druhu musí být látky obsažené v produktu, aby splnily požadavky stanovené pro potravinu pro zvláštní lékařské účely?

- 2a) Vylučuje klasifikace produktu jako doplňku stravy, aby tento produkt byl klasifikován rovněž jako potravina pro zvláštní lékařské účely?
- 2b) V případě záporné odpovědi: Podle jakých kritérií je nutno určit, že určitý doplněk stravy nelze označit za potravinu pro zvláštní lékařské účely?
- 2c) Může se „řízená dietní výživa“ ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013 vyčerpat rovněž používáním „doplňků stravy“ ve smyslu směrnice 2002/46/ES o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy?
- 2d) Stane se potravina již tehdy potravinou pro zvláštní lékařské účely, jestliže obsahuje živiny, které lze přijímat rovněž prostřednictvím doplňků stravy nebo jiných potravin, které však mají s ohledem na určité onemocnění nebo určité obtíže specifické složení?
- 3) Na základě jakých kritérií se léčivý přípravek liší od potraviny pro zvláštní lékařské účely nebo na základě jakých kritérií je nutné je od sebe rozlišit?
- 4) Musí být podmínka stanovená v čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013, podle níž musí látky rozhodující pro označení za potravinu pro zvláštní lékařské účely vyvolávat své účinky v rámci řízené dietní výživy, které nelze dosáhnout pouze změnou normální stravy, vykládána v tom smyslu, že pacient, v souvislosti s jehož onemocněním nebo obtížemi je potravina pro zvláštní lékařské účely uváděna na trh, není schopen dostatečně pokrýt svou potřebu živin konzumací běžně dostupných potravin?
- 5a) Je výraz „jejichž řízené dietní výživy nelze dosáhnout pouze změnou normální stravy“ v čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013 relativní v tom smyslu, že ze splnění této podmínky je nutné vycházet i v případě, že příjmu živin nezbytného s ohledem na příslušné onemocnění nebo obtíže lze s běžně dostupnými potravinami (zejména doplňky stravy) dosáhnout pouze s vynaložením zvláštního úsilí?
- 5b) V případě kladné odpovědi, podle jakých kritérií je nutno určit, zda úsilí spojené s konzumací běžně dostupných potravin splňuje podmínku „jejichž řízené dietní výživy nelze dosáhnout pouze změnou normální stravy“ stanovenou v čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013? Je nutné ze splnění tohoto znaku skutkové podstaty vycházet zejména již tehdy, kdy by pacient musel užívat odděleně několik běžně dostupných doplňků stravy?
- 6a) Co se rozumí živinou ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013?
- 6b) Podle jakých kritérií se stanoví, zda určitá látka obsažená v produktu je živinou ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013?
- 7a) Je podmínka stanovená v čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013 „k použití pod lékařským dohledem“ splněna již tím, že tento produkt je prodáván v lékárně, aniž je třeba předchozího lékařského předpisu?
- 7b) Podle jakých kritérií se stanoví, zda je s ohledem na určitý produkt splněna podmínka použití pod lékařským dohledem ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013?
- 7c) Jaký důsledek má případná okolnost, že tato podmínka použití pod lékařským dohledem ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. g) nařízení č. 609/2013 není v konkrétním případě resp. dokonce obecně splněna?
- 8a) Je nutné z existence potraviny pro zvláštní lékařské účely vycházet pouze v případě, že ji nelze bez tohoto lékařského dohledu používat?

8b) V případě kladné odpovědi, podle jakých kritérií je nutno stanovit, zda lze potravinu používat i bez lékařského dohledu?

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 (Úř. věst. 2013, L 181, s. 35).
- (²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy (Úř. věst. 2002, L 183, s. 51; Zvl. vyd. 13/29, s. 490).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale ordinario di Padova (Itálie) dne
13. prosince 2021 – D. M. v. Azienda Ospedale-Università di Padova**

(Věc C-765/21)

(2022/C 138/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Padova

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: D. M.

Žalovaná: Azienda Ospedale-Università di Padova

Předběžné otázky

- 1) Mohou být podmíněčné registrace Komise vydané na základě kladného stanoviska EMA pro očkovací látky, které jsou v současné době na trhu, stále považovány za platné ve smyslu článku 4 nařízení č. 507/2006 (¹), a to vzhledem k tomu, že v řadě členských států [např. v Itálii, kde AIFA (italská agentura pro léčivé přípravky) schválila léčbu monoklonálními protilátkami nebo antivirotyky] byla schválena účinná alternativní léčba onemocnění COVID SARS 2, která je podle žalobkyně méně nebezpečná pro lidské zdraví, a to i s ohledem na články 3 a 35 Listiny?
- 2) Mohou být pro účely povinného očkování zdravotnických pracovníků, kterým právo členského státu ukládá povinné očkování, použity očkovací látky podmíněčně schválené Komisí v souladu s nařízením č. 507/2006, i když tito zdravotničtí pracovníci již byli nakaženi a tudíž již dosáhli přirozené imunity, a mohou tedy požádat o výjimku z této povinnosti?
- 3) Mohou být pro účely povinného očkování zdravotnických pracovníků, kterým právo členského státu ukládá povinné očkování, použity očkovací látky podmíněčně schválené Komisí v souladu s nařízením č. 507/2006, a to bez jakéhokoli preventivního postupu, nebo mohou tito zdravotničtí pracovníci s ohledem na podmíněčnost registrace očkování odmítnout, alespoň dokud příslušný zdravotnický orgán výslovně a s dostatečnou jistotou nevyloučí, že jednak neexistují žádné kontraindikace v tomto směru a jednak že výsledný přínos převažuje nad přínosem jiných v současnosti dostupných léčivých přípravků? Musí v takovém případě příslušné zdravotnické orgány postupovat v souladu s článkem 41 Listiny?
- 4) Může v případě očkovací látky podmíněčně registrované Komisí případné nedodržení povinnosti zdravotnického personálu, pro který zákon stanoví povinné očkování, nechat se očkovat, automaticky vést k postavení mimo službu bez nároku na odměnu, anebo je třeba v souladu se základní zásadou proporcionality stanovit odstupňování sankčních opatření?
- 5) Musí být v rozsahu, v němž vnitrostátní právo připouští formy *dépeçage*, možnost alternativního využití pracovníka ověřena při dodržení kontradiktornosti podle článku 41 Listiny s tím, že pokud k tomuto ověření nedojde, má pracovník nárok na náhradu škody?

- 6) Je ve světle nařízení 2021/953 ⁽²⁾, které zakazuje jakoukoli diskriminaci mezi osobami, které se nechaly očkovat, a osobami, které se očkovat nechtěly nebo nemohly ze zdravotních důvodů, legitimní taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava vyplývající z čl. 4 odst. 11 nařízení s mocí zákona č. 44/2021, který umožňuje zdravotnickému personálu, který byl prohlášen za osvobozený od povinnosti nechat se očkovat, vykonávat svou činnost v kontaktu s pacientem, a to i při respektování bezpečnostních opatření uložených platnou legislativou, přičemž zdravotnický pracovník, který, stejně jako žalobkyně – jelikož je v důsledku prodělání nákazy imunní – nechce podstoupit očkování bez hlubšího lékařského zkoumání, je automaticky postaven mimo jakoukoli profesní činnost a je bez odměny?
- 7) Je taková vnitrostátní právní úprava členského státu, která povinně zavádí očkování proti covidu – které bylo podmíněčně schváleno Komisí – pro všechny zdravotnické pracovníky, i když pocházejí z jiného členského státu a nacházejí se v Itálii za účelem výkonu volného pohybu služeb a svobody usazování, slučitelná s nařízením 2021/953 a v něm obsaženými zásadami proporcionality a zákazu diskriminace?

- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 507/2006 ze dne 29. března 2006 o podmíněčné registraci pro humánní léčivé přípravky spadající do oblasti působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. 2006, L 92, s. 6).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19 (Úř. věst. L 211, 15.6.2021, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo) dne 14. prosince 2021 – TR v. Spolková země Hesensko

(Věc C-768/21)

(2022/C 138/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Účastníci původního řízení

Žalobce: TR

Žalovaná: Spolková země Hesensko

Předběžná otázka

Musí být čl. 57 odst. 1 písm. a) a f) a čl. 58 odst. 2 písm. a) až j) ve spojení s čl. 77 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že v případě, že dozorový úřad zjistí, že došlo ke zpracování údajů, které porušuje práva subjektu údajů, je povinen vždy zasáhnout přijetím opatření podle čl. 58 odst. 2 GDPR?

- ⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) dne 13. prosince 2021 – „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb“ GmbH v. Direktor na Teritorialna direkcija „Mitnica Plovdiv“ pri Agencija „Mitnici“

(Věc C-770/21)

(2022/C 138/10)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofija-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb“ GmbH

Žalovaný: Direktor na Teritorialna direkcija „Mitnica Plovdiv“ pri Agencija „Mitnici“

Předběžné otázky

1. Je třeba vycházet z toho, že vzhledem k čl. 70 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ⁽¹⁾ ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie ve spojení s čl. 75 odst. 5 prvním pododstavcem a odst. 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/891 ⁽²⁾, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o odvětví ovoce a zeleniny, musí být pro posouzení podmínky stanovené v čl. 70 odst. 3 písm. d) celního kodexu, že „kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení“, v souvislosti s použitím převodní hodnoty zboží pro celní účely v rámci konkrétního celního prohlášení o dovozu zeleniny, považovány za relevantní:

- údaje o právním vztahu mezi účastníky dovozu zboží a prodeje téhož zboží na první obchodní úrovni v Unii, a sice o dlouhodobých a opakovaných dodávkách zboží stejného druhu, ve značném množství a za značnou hodnotu, které vylučují závěr, že se u konkrétního posuzovaného dovozu jednalo o náhodný vztah;
- údaje o fakturách vystavených za tyto dodávky, o úhradě ceny, evidenci těchto faktur v účetnictví a výkazech DPH dovozce resp. nárok na odpočet DPH uplatněný u tohoto konkrétního dovozu;
- že deklarovaná převodní hodnota posuzovaného konkrétního dovozu je podstatně vyšší než paušální dovozní hodnota pro stejné zboží stanovená Komisí za účelem uplatňování dovozních cel v sektoru zeleniny, zatímco stejné zboží je v Unii prodáváno se ztrátou;
- že dovozce nepředložil obchodní smlouvu v souvislosti s tímto konkrétním dovozem, kterou požadují celní orgány, ani dokument o jiném právním vztahu mezi smluvními partnery?

Jsou-li uvedené okolnosti relevantní, umožňují tedy posuzovat dovážejícího a vyvážejícího obchodníka resp. dovozce a kupujícího na první obchodní úrovni v Unii jako „právně uznané obchodní společnosti“ resp. jako osoby ve spojení ve smyslu čl. 127 odst. 1 písm. b) a čl. 142 odst. 4 písm. b) prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2015/2447 ⁽³⁾ ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie?

V případě, že uvedené okolnosti sice jsou relevantní, nepostačují však k tomu, aby obchodníci byli považováni za osoby ve spojení, je pak nutno pro účely kontroly podle čl. 75 odst. 6 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/891 posoudit, zda vztah mezi obchodníky ovlivnil určení vyšší ceny konkrétního dováženého zboží, aby se zabránilo vyhýbání se clům a ztrátě daňových příjmů do unijního rozpočtu, rovněž s přihlédnutím k následnému prodeji se ztrátou na první obchodní úrovni v Unii?

2. Lze z čl. 47 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie vykládaných ve spojení s právem dovozce na podání opravného prostředku podle čl. 44 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, s povinností celních orgánů podle článku 29 celního kodexu ve spojení s jeho čl. 22 odst. 7 odůvodnit rozhodnutí, jakož i s přihlédnutím k okolnostem případu a ke skutečnosti, že soud prvního stupně v řízení o žalobě podané proti tomuto rozhodnutí musí z úřední povinnosti přezkoumat jeho zákonnost rovněž ve vztahu k hlediskům neuplatněným v žalobě a z úřední povinnosti provést nové důkazy a pověřit znalce, odvodit, že:
- podmínka stanovená v čl. 70 odst. 3 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, že „kupující a prodávající nejsou ve vzájemném spojení a jejich vztah neovlivnil cenu“, může být poprvé posuzována v řízení před soudem, nebo musí celní orgán posoudit tuto otázku již v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí?
 - pokud dovozce měl procesně právní možnost, neuvedl ovšem výslovně, že hodnotu dováženého zboží určí na základě deduktivní metody podle čl. 74 odst. 2 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, by z důvodu explicitní prekluzivní lhůty pro toto určení bylo v rozporu s čl. 75 odst. 5 a 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/891, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o odvětví ovoce a zeleniny, pokud by tato hodnota byla poprvé určena v řízení o žalobě vedeném proti tomuto rozhodnutí u soudu, rovněž s ohledem na přihlédnutí k námitkám dovozce, které se zakládají na tom, že se prodejní cena zboží v Unii blíží uvedené převodní hodnotě?
3. Vyplývá z čl. 75 odst. 5 čtvrtého pododstavce nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/891, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o odvětví ovoce a zeleniny, podle nějž „dovozce [...] předloží [...] všechny doklady nezbytné k provádění příslušných celních kontrol v souvislosti s prodejem a odbytem jednotlivých produktů dotyčné šarže“, ve světle výkladu uvedeného v bodě 1 výrokové části rozsudku Soudního dvora ze dne 11. března 2020, BV, C-160/18, EU:C:2020:190, pro důkaz deklarované převodní hodnoty podle čl. 70 odst. 1 celního kodexu Unie za okolností projednávané věci, že:
- jsou celní orgány a v řízení o žalobě soud povinni přihlédnout k okolnosti, že dovážené zboží, zelenina, je v Unii prodáváno se ztrátou, jako k závažné skutečnosti naznačující, že deklarovaná vstupní cena byla uměle zvýšena, i s přihlédnutím k posouzení propojenosti osob, která měla vliv na uvedenou převodní hodnotu, a to mimo jiné s cílem zamezit vyhybání se clu a daňovým ztrátám?
 - je dovozce povinen předložit smlouvu nebo jiný rovnocenný dokument prokazující cenu, kterou musí zaplatit při prodeji k vývozu na celní území Unie, nebo postačuje doklad o zaplacení výše uvedené ceny zboží při dovozu? nebo
 - dovozce musí jako doklad deklarované převodní hodnoty předložit při dovozu zboží pouze podklady výslovně uvedené v čl. 75 odst. 5 čtvrtém pododstavci nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/891, takže okolnosti, které se týkají ztrátového prodeje téhož zboží v Unii, nejsou pro posouzení podle čl. 75 odst. 6 téhož nařízení ohledně neuznání převodní hodnoty a výměru dovozního cla relevantní?
4. Vyplývá z čl. 75 odst. 5 a 6 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 2017/891, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o odvětví ovoce a zeleniny, jakož i z výkladu uvedeného v rozsudku ze dne 16. června 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, za okolností původního řízení, že se celní hodnota při dovozu zeleniny z třetích zemí neurčí podle deklarované převodní hodnoty, jestliže:
- je deklarovaná převodní hodnota podstatně vyšší než paušální dovozní hodnota stanovená Komisí pro totéž zboží za účelem používání dovozních cel v odvětví zeleniny;

- celní orgán nepopírá ani nezpochybňuje pravost faktury a dokladu o zaplacení ceny zboží, které jsou předkládány jako doklad skutečně zaplacené vstupní ceny;
- dovozce navzdory výzvě celního orgánu nepředložil následující: smlouvu nebo jiný rovnocenný dokument dokládající cenu, která má být za zboží při prodeji k vývozu na celní území Unie zaplacená, včetně další dokladů o hospodářských faktorech týkajících se zboží, které odůvodňují vyšší cenu při nákupu od vývozce, [například] za bioprodukt nebo mimořádnou kvalitu konkrétní šarže zeleniny?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 269, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/891 ze dne 13. března 2017, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny, a doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o sankce uplatňované v uvedených odvětvích, a kterým se mění prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 (Úř. věst. 2017, L 138, s. 4).

⁽³⁾ Úř. věst. 2015, L 343, s. 558.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2021 AV a AW proti rozsudku Tribunálu
(osmého senátu) vydanému dne 6. října 2021 ve věci T-43/20, AV a AW v. Parlament**

(Věc C-773/21 P)

(2022/C 138/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: AV a AW (zástupce: J. Martins, avocát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

- Prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný,
- zrušit napadený rozsudek,
- rozhodnout ve věci samé a vyhovět návrhům vzneseným účastníky řízení podávajícími kasační opravný prostředek (navrhovateli) v prvním stupni, včetně rozhodnutí, že žalovaný v prvním stupni ponese náklady řízení, případně
- vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí a
- uložit Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení v prvním stupni i řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- Porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění,
- nepřesné posouzení skutkového stavu a zkreslení několika důkazů, což vedlo Tribunál k nesprávnému právnímu posouzení skutečností,
- nesprávné právní posouzení při výkladu použitelných právních předpisů.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Düsseldorf (Německo) dne
15. prosince 2021 – EV v. Alltours Flugreisen GmbH**

(Věc C-776/21)

(2022/C 138/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: EV

Žalovaná: Alltours Flugreisen GmbH

Předběžné otázky

1. Je pro existenci nevyhnutelných a mimořádných okolností v destinaci ve smyslu čl. 12 odst. 2 první věty směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS ⁽¹⁾ (dále jen „směrnice 2015/2302“) postačující, že cílová oblast cesty byla vnitrostátním odborným orgánem zřízeným na ochranu před přenosnými nemocemi označena za rizikovou oblast, a že zároveň nebyly splněny podmínky pro označení domovské země za rizikovou oblast?
2. Musí být cestující v okamžiku stornování souborných služeb ve smyslu čl. 12 odst. 2 první věty směrnice 2015/2302 schopen předpovědět, že v destinaci nebo jejím bezprostředním okolí budou v den odjezdu nebo v době cesty existovat významná omezení?
3. Musí ke stornování dojít krátce před cestou nebo lze v každém případě stornovat kdykoliv mezi okamžikem rezervace cesty a jejím zahájením, pokud v okamžiku stornování nechyběly jakékoliv skutečnosti naznačující možnost, že nastane mimořádná okolnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2015, L 326, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofijski rajonen sad (Bulharsko) dne 15. prosince
2021 – Y. YA v. K.P.**

(Věc C-797/21)

(2022/C 138/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski rajonen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Y. YA.

Odpůrkyně: K. P.

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 19 odst. 1 druhý pododstavec SEU vykládán v tom smyslu, že z důvodu porušení nezávislosti soudů nejsou občanům poskytnuty prostředky nezbytné k zajištění účinné soudní ochrany, jestliže je v členském státě Evropské unie přípustné přidělení soudců k vyššímu soudu s jejich souhlasem na dobu neurčitou rozhodnutím řídicího orgánu justice nezávislého na jiných státních orgánech, pokud sice jsou stanoveny podmínky pro rozhodnutí o ukončení přidělení a příslušný opravný prostředek, který ovšem během probíhajícího řízení nemá odkladný účinek, a na základě jakých kritérií má být konkrétně přezkoumáno, zda je přidělení na dobu neurčitou přípustné?

2. Bude odpověď na první otázku jiná, stanoví-li zákon objektivní podmínky pro rozhodnutí o nařízení ukončení přidělení a tyto podléhají soudnímu přezkumu, ale pro výběr soudců, kteří mají být přiděleni, žádné takto soudem přezkoumatelné podmínky stanoveny nejsou?
3. V případě, že odpověď na první otázku bude znít v tom smyslu, že přidělení soudců je přípustné za takových podmínek, kdy jsou dodržována objektivní pravidla, musí být při přezkumu, do jaké míry vnitrostátní ustanovení odporují požadavku dostatečných prostředků nápravy podle čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU, přihlédnuto nejen k zákonem stanoveným kritériím, nýbrž i ke způsobu jejich použití příslušnými správními a justičními orgány?
4. Musí být rozhodnutí Komise 2006/929/ES vykládáno v tom smyslu, že by odpověď na výše uvedené tři otázky byla jiná, pokud byla zjištěna taková vnitrostátní praxe přidělování, která se zakládala na ustanovení podobnému aktuálně platnému ustanovení, a to vedlo k výtkám v rámci mechanismu pro spolupráci a ověřování zavedeného uvedeným rozhodnutím?
5. Bude-li konstatováno, že vnitrostátní ustanovení o přidělování soudců je případně v rozporu s povinností stanovit prostředky, které jsou nezbytné k zajištění účinné soudní ochrany podle čl. 19 odst. 1 druhého pododstavce SEU, musí pak být toto ustanovení vykládáno v tom smyslu, že vylučuje závazné pokyny vnitrostátnímu soudu, které udělil vyšší soud, v jehož senátu byl rovněž přidělený soudce, a za jakých podmínek tomu tak je? Jsou procesní vadou stíženy zejména takové pokyny, které se netýkají právního sporu ve věci, nýbrž ukládají provedení určitých procesních úkonů?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Specializiran nakazatelen sad (Bulharsko) dne 20. prosince 2021 – trestní řízení proti ZhU a RD

(Věc C-805/21)

(2022/C 138/14)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Specializiran nakazatelen sad

Účastníci původního trestního řízení

ZhU a RD

Předběžná otázka

Je s čl. 2 bodem 3 směrnice 2014/42⁽¹⁾ nebo podpůrně s článkem 1 třetí odrážkou rámcového rozhodnutí 2005/212 slučitelný takový výklad vnitrostátního práva, že motorové vozidlo použité k uskladnění velkého množství zboží podléhajícího spotřební dani (cigarety), které není označeno kolkem, nepředstavuje nástroj trestné činnosti?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) dne 21. prosince 2021 – trestní řízení proti TF

(Věc C-806/21)

(2022/C 138/15)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastník původního trestního řízení

TF

Předběžné otázky

- 1) Musí být fyzické a právnické osoby, které se podílí na uvedení uvedených látek na trh tak, že tento podíl představuje podle čl. 2 odst. 1 písm. d) rámcového rozhodnutí 2004/757⁽¹⁾ trestné jednání, považovány za „hospodářské subjekty“ ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení č. 273/2004⁽²⁾?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) a) Představují taková jednání hospodářského subjektu uvedeného v první otázce „okolnosti“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 273/2004?
- b) Představují taková jednání, jako je přebírání, převážení a skladování uvedených látek „okolnosti“ ve smyslu čl. 8 odst. 1 nařízení č. 273/2004, jestliže jejich záměrem není dodávat tyto látky třetím osobám?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2004/757/SVV ze dne 25. října 2004, kterým se stanoví minimální ustanovení týkající se znaků skutkových podstat trestných činů a sankcí v oblasti nedovoleného obchodu s drogami (Úř. věst. 2004, L 335, s. 8).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. 2004, L 47, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem (Nizozemsko) dne 21. prosince 2021 – Nokia Solutions and Networks Oy v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

(Věc C-809/21)

(2022/C 138/16)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Haarlem

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nokia Solutions and Networks Oy

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven

Předběžná otázka

Jedná se o porušení unijního práva jakožto podmínku nároku na úroky plynoucího z unijního práva, který stanovil Soudní dvůr Evropské unie, rovněž tehdy, jestliže orgán členského státu po propuštění zboží na základě následné kontroly celního prohlášení podaného po 1. květnu 2016 vyměří poplatky v rozporu s platnými předpisy unijního práva a vnitrostátní soud konstatuje porušení tohoto práva?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia-grad (Bulharsko) dne 28. prosince 2021 – „Vinal“ AD v. Direktor na Agencija „Mitnici“

(Věc C-820/21)

(2022/C 138/17)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Vinal“ AD

Žalovaný: Direktor na Agencija „Mitnici“

Předběžné otázky

Jak musí být vykládán čl. 16 odst. 1 směrnice 2008/118/ES⁽¹⁾ v části, v níž stanoví, že povolení pro zřízení a provoz daňového skladu podléhá podmínkám, které jsou orgány oprávněny stanovit za účelem předcházení možným daňovým únikům a zneužití daňového režimu, [a] jakou musí mít tyto podmínky obsahovou podobu, aby se naplnily cíle předcházení možným daňovým únikům a zneužití daňového režimu?

Jak má být vykládán zákaz diskriminace ve smyslu desátého bodu odůvodnění směrnice 2008/118/ES?

Jak musí být vykládána uvedená ustanovení a musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je čl. 53 odst. 1 bod 3 ZADS ve spojení s jeho čl. 53 odst. 1 bodem 5, pokud tato právní úprava kromě sankce, která již byla za tentýž skutek uložena, stanoví povinnost odebrat povolení do budoucnosti, s okamžitou platností a bez časového omezení?

(¹) Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. 2009, L 9, s. 12).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 24. prosince 2021 – TE, RU, zastoupená zákonnou zástupkyní TE v. Stadt Frankfurt am Main

(Věc C-829/21)

(2022/C 138/18)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: TE, RU, zastoupená zákonnou zástupkyní TE

Žalovaný: Stadt Frankfurt am Main

Předběžné otázky

1. Je § 38a odst. 1 Aufenthaltsgesetz (AufenthG), který musí být podle vnitrostátního práva vykládán v tom smyslu, že migrující dlouhodobě pobývajícím rezident musí mít i v okamžiku prodloužení svého povolení k pobytu právní postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta v prvním členském státě, slučitelný s ustanoveními článku 14 a násl. směrnice 2003/109/ES⁽¹⁾, které pouze stanoví, že dlouhodobě pobývajícím rezident získá právo pobytu na území jiných členských států než je členský stát, který mu přiznal právní postavení dlouhodobě pobývajícím rezidenta, na období delší tří měsíců za předpokladu splnění ostatních podmínek stanovených v kapitole III této směrnice?
2. Je cizinecký úřad podle ustanovení článku 14 a násl. směrnice 2003/109 oprávněn při rozhodování o žádosti o prodloužení podle § 38a odst. 1 AufenthG, jestliže jsou splněny ostatní podmínky pro časově omezené prodloužení a cizinec má zejména stále a pravidelné příjmy, konstatovat, že cizinec mezitím, tedy po přemístění se do druhého členského státu, pozbyl svého právního postavení v prvním členském státě podle čl. 9 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2003/109/ES, a že tedy jeho nárok zanikl? Je relevantním datem rozhodnutí datum posledního úředního resp. posledního soudního rozhodnutí?
3. V případě záporné odpovědi na první a druhou otázku:

Nese dlouhodobě pobývajícím rezident důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že jeho právo pobytu jako dlouhodobě pobývajícím rezidenta v prvním členském státě nezaniklo?

V případě záporné odpovědi: Je vnitrostátní soud nebo vnitrostátní orgán oprávněn zkoumat, zda povolení k pobytu, které bylo dlouhodobě pobývajícím rezidentovi uděleno na neomezenou dobu, zaniklo, nebo by to bylo v rozporu se zásadou vzájemného uznávání úředních rozhodnutí, která je zakotvena v unijním právu?

4. Může být státní příslušníci třetí země, již bylo vydáno časově neomezené povolení k pobytu pro dlouhodobě pobývající rezidenty, která do Německa přicestovala z Itálie a má stálé a pravidelné příjmy, vytykáno, že neprokázala přiměřené ubytování, ačkoliv Německo nevyužilo oprávnění podle čl. 15 odst. 4 druhého pododstavce směrnice 2003/109 a umístění do sociálního bytu bylo nezbytné jen z toho důvodu, že do doby, než získá povolení k pobytu podle § 38a AufenthG, ji nejsou vypláceny přídavky na děti?

(¹) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. 2004, L 16, s. 44).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Audiencia Nacional (Španělsko) dne 31. prosince 2021 – Endesa Generación S.A.U v. Tribunal Económico Administrativo Central

(Věc C-833/21)

(2022/C 138/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Audiencia Nacional

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Endesa Generación S.A.U

Žalovaný: Tribunal Económico Administrativo Central

Předběžné otázky

- 1) Je španělská vnitrostátní právní úprava, která zavádí daň z uhlí používaného k výrobě elektřiny, slučitelná s čl. 14 odst. 1 písm. a) směrnice 2003/96/ES (¹), když navzdory prohlášení, že jejím cílem je ochrana životního prostředí, není tento cíl zohledněn ve struktuře daně a výnosy jsou použity na financování nákladů elektroenergetické soustavy?
- 2) Lze mít za to, že environmentální cíl se projevuje ve struktuře daně, na základě skutečnosti, že sazby daně jsou stanoveny ve vztahu k výhodnosti uhlí použitého při výrobě elektřiny?
- 3) Je environmentálního účelu dosaženo pouhou skutečností, že jsou stanoveny daně na určité neobnovitelné energetické produkty a používání energetických produktů, které jsou považovány za méně škodlivé pro životní prostředí, zdanění nepodléhá?

(¹) Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. 2003, L 283, s. 51; Zvl. vyd. 09/01, s. 405).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Graz (Rakousko) dne 6. ledna 2022 – Staatsanwaltschaft Graz v. MS

(Věc C-16/22)

(2022/C 138/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Graz

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Staatsanwaltschaft Graz

Odpůrkyně: MS

Další účastník řízení: Finanzamt für Steuerstrafsachen und Steuerfahndung Düsseldorf

Předběžná otázka

Mají být čl. 1 odst. 1 první věta a čl. 2 písm. c) bod i) směrnice 2014/41/EU ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že za „justiční orgán“ a „vydávající orgán“ ve smyslu těchto ustanovení je třeba považovat také německý finanční úřad pro daňové trestní věci a daňové vyšetřování, který je podle vnitrostátních předpisů oprávněn vykonávat ve vztahu k určitým trestným činům práva a povinnosti státního zastupitelství?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech (Úř. věst. 2014, L 130, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko)
dne 12. ledna 2022 – DV v. Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguriteln institut –
Veliko Tarnovo**

(Věc C-30/22)

(2022/C 138/21)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: DV

Žalovaný: Direktor na Teritorialno podelenie na Nacionalnia osiguriteln institut-Veliko Tarnovo

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 30 odst. 2 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii ve spojení s jejím čl. 30 odst. 1 písm. a) vykládáno v tom smyslu, že osoby uvedené v druhém ustanovení jsou zahrnuty do osobní působnosti čl. 31 odst. 1 Dohody, pokud byly po celé přechodné období bez přerušení státními příslušníky členského státu a současně se na ně vztahovaly právní předpisy Spojeného království, nebo musí být vykládáno v tom smyslu, že na osoby podle čl. 30 odst. 1 písm. a) Dohody se čl. 31 odst. 1 vztahuje pouze v případě, že na konci přechodného období nebo po jeho skončení vykonávají práci ve Spojeném království jako zaměstnanci?
- 2) Musí být ustanovení čl. 30 odst. 2 Dohody ve spojení s jejím čl. 30 odst. 1 písm. c) vykládáno v tom smyslu, že osoby uvedené ve druhém ustanovení jsou do působnosti čl. 31 odst. 1 zahrnuty v případě, že jako občané Unie pobývaly po celé přechodné období bez přerušení ve Spojeném království a současně se na ně po celé přechodné období až do jeho konce vztahovaly právní předpisy pouze jednoho členského státu, nebo musí být vykládány v tom smyslu, že osoby podle čl. 30 odst. 1 písm. c) nejsou zahrnuty do působnosti čl. 31 odst. 1 v případě, že po skončení přechodného období již ve Spojeném království nepobývaly?
- 3) V případě, že z výkladu ustanovení čl. 30 odst. 2 Dohody ve spojení s jejím čl. 30 odst. 1 písm. a) a c) vyplývá, že se tato ustanovení na skutkové okolnosti původního řízení nepoužijí, protože občan Unie po skončení přechodného období již na daném území nepobýval, musí být ustanovení čl. 30 odst. 4 ve spojení s odst. 3 Dohody vykládáno v tom smyslu, že osoby, které pobývají nebo pracují v hostitelském státě nebo ve státě výkonu práce již nejsou zahrnuty do působnosti ustanovení čl. 30 odst. 1, pokud jejich právní vztahy jako zaměstnaných osob (zaměstnanců) byly ukončeny a tyto osoby v důsledku toho pozbyly své právo pobytu a stát výkonu práce resp. hostitelský stát po skončení přechodného období opustily, nebo musí být vykládány v tom smyslu, že omezení stanovené v čl. 30 odst. 4 se týká práva pobytu a práva na zaměstnání, která byla vykonávána po skončení přechodného období, aniž je relevantní, kdy tato práva zanikla, pokud po skončení přechodného období ještě existovala?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgerichtshof (Rakousko) dne 14. ledna 2022 – Österreichische Datenschutzbehörde

(Věc C-33/22)

(2022/C 138/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Österreichische Datenschutzbehörde

Zúčastněné osoby: WK, Präsident des Nationalrates (předseda Národní rady, Rakousko)

Předběžné otázky

1. Spadají činnosti vyšetřovacího výboru zřízeného parlamentem členského státu v rámci výkonu jeho práva na kontrolu moci výkonné bez ohledu na předmět vyšetřování do oblasti působnosti unijního práva ve smyslu čl. 16 odst. 2 první věty SFEU, takže se na zpracování osobních údajů prováděné parlamentním vyšetřovacím výborem členského státu použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁾?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

2. Vztahuje se na činnosti vyšetřovacího výboru zřízeného parlamentem členského státu v rámci výkonu jeho práva na kontrolu moci výkonné, předmětem jehož vyšetřování jsou činnosti policejní složky pověřené ochranou státu, tedy činnosti týkající se národní bezpečnosti ve smyslu bodu 16 odůvodnění obecného nařízení o ochraně osobních údajů, výjimka uvedená v čl. 2 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení?

V případě záporné odpovědi na druhou otázku:

3. Pokud – jako je tomu v projednávané věci – členský stát zřídil pouze jediný dozorový úřad podle čl. 51 odst. 1 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, vyplývá jeho pravomoc rozhodovat o stížnostech ve smyslu čl. 77 odst. 1 ve spojení s čl. 55 odst. 1 GDPR již přímo z tohoto nařízení?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. února 2022 – Evropská komise v. Česká republika

(Věc C-75/22)

(2022/C 138/23)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Armati, M. Mataija, M. Salyková, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika

Návrhové žádání žalobkyně

- Určit, že Česká republika tím, že neprovedla správně čl. 3 odst. 1 písm. g) a h), čl. 6 písm. b), čl. 7 odst. 3, čl. 21 odst. 6, čl. 31 odst. 3, čl. 45 odst. 2 písm. c), f) a části písm. e), čl. 45 odst. 3, čl. 50 odst. 1 ve spojení s bodem 1 písm. d) a e) přílohy VII a čl. 51 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽¹⁾ ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ⁽²⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z těchto ustanovení směrnice;
- uložit České republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Článek 3 odst. 1 písm. g) a h) - Komise tvrdí, že Česká republika neprovedla povinnosti stanovit právní postavení osob absolvujících praxi pod dohledem a osob připravujících se na zkoušku způsobilosti obsažené v těchto ustanoveních směrnice.

Článek 6 odst. b) - Komise České republice vytýká, že neosvobodila poskytovatele služeb od registrace u subjektu sociálního zabezpečení hostitelského členského státu, aby bylo možné u pojišťovacích subjektů vyúčtování činností vykonávaných ve prospěch pojištěnců.

Článek 7 odst. 3 - Dle názoru Komise nedošlo k jasnému provedení tohoto ustanovení směrnice, které umožňuje architektům a veterinárním lékařům používat profesního označení hostitelského členského státu, pokud jde o architektky a veterinární lékaře.

Článek 21 odst. 6 a Článek 31 odst. 3 - Komise se domnívá, že Česká republika neprovedla správně tato ustanovení týkající se odborné přípravy zdravotních sester odpovědných za všeobecnou péči ve vztahu k povolání praktické sestry.

Článek 45 odst. 2 písm. c), f) a část písm. e) - Komise tvrdí, že Česká republika nesprávně provedla tato ustanovení směrnice, jelikož nezajistila farmaceutům přístup k činnostem zahrnutým v těchto ustanoveních.

Článek 45 odst. 3 - Komise se domnívá, že Česká republika neprovedla správně toto ustanovení směrnice, jelikož nezajistila přístup farmaceutů, kteří získali odbornou kvalifikaci v jiném členském státě k minimálnímu výčtu činností, přičemž je tento přístup možné podmínit pouze získáním doplňkové odborné praxe.

Článek 50 odst. 1 ve spojení s bodem 1 písm. d) a e) přílohy VII - Dle názoru Komise nedošlo ke správnému provedení těchto ustanovení směrnice, jelikož Česká republika nestanovila, že lhůta pro poskytnutí požadovaných dokumentů domovským členským státem je dva měsíce.

Článek 51 odst. 1 - Komise České republice vytýká, že nesprávně provedla tato ustanovení směrnice, jelikož nestanovila, že lhůta pro potvrzení přijetí žádosti o uznání odborné kvalifikace a pro případné informování žadatele o chybějících dokladech je jeden měsíc.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/55/EU ze dne 20. listopadu 2013, kterou se mění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací a nařízení (EU) č. 1024/2012 o správní spolupráci prostřednictvím systému pro výměnu informací o vnitřním trhu; Úř. věst. 2013, L 354, s. 132.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. února 2022 Jean-Françoisem Jalkhem proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 1. prosince 2021 ve věci T-230/21, Jalkh v. Parlament

(Věc C-82/22 P)

(2022/C 138/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Jean-François Jalkh (zástupce: F. Wagner, advokát)

Další účastník řízení: Evropský parlament

Návrhová žádání

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 1. prosince 2021 ve věci T-230/21, Jalkh v. Parlament,
- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu P9_TA(2021)0092 ze dne 25. března o žádosti o zbavení žalobce imunity [2020/2110 (IMM)],
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatel tři důvody.

Prvním důvodem kasačního opravného prostředku se dovolává porušení zásady, podle níž trestní řízení přerušuje řízení občanské. Podle navrhovatele se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení, které ho vedlo k tomu, že ze své analýzy vyloučil právní předpisy platné v Unii a judikaturu jedné z unijních zemí, které mohly a měly být v případě navrhovatele zohledněny za účelem přerušování řízení o jeho zbavení imunity s ohledem na trestní oznámení na neznámou osobu z důvodu padělání nebo pozměňování listin a jejich užití jako pravých s návrhem na přiznání náhrady škody v adhezním řízení podaným dne 15. prosince 2020 k vyšetřujícímu soudci v Bruselu.

Druhým důvodem kasačního opravného prostředku uplatňuje zjevně nesprávné posouzení unijního práva tím, že nebylo uznáno porušení článku 7 sdělení 0011/2019 ze dne 19/11/2019 Evropským parlamentem, resp. jeho výborem JURI.

Podle navrhovatele se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení unijního práva a jeho obecných zásad, jakými jsou zásady rovného zacházení a řádné správy, které mělo z pohledu řízení svou důležitost, jelikož navrhovatel tvrdil, že ručně psaná poznámka „*velmi pozorný*“ doplňující v počítači napsanou zdvořilostní formulí uvedená na dopisu ministra spravedlnosti ze dne 16. června 2020 měla být považována za znak silné snahy francouzské vlády využít dotčené soudní řízení v politické diskuzi, a jako taková představovat *fumus persecutionnis*.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článku 9 Protokolu o imunitách. Podle navrhovatele Tribunál uznává, že na vytýkané skutečnosti, využívání rozpočtu na výdaje na parlamentní asistenci Jean-Françoisem Jalkhem, se vztahuje imunita stanovená článkem 9 Protokolu, ale spokojuje se s obecnou formulací pro zamítnutí výtky, aniž by vysvětlil jeho důvody.

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 3. ledna 2022 – Loutsou v. EUIPO (POLIS LOUTRON)

(Věc T-13/22)

(2022/C 138/25)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alexandra Loutsou (Soluň, Řecko) (zástupce: S. Psomakakis, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „POLIS LOUTRON“ – Přihláška č. 18 144 809

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. října 2021, ve věci R 544/2020-1.

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přijal projednávanou žalobu;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- rozhodl, že odvolání podané k prvnímu odvolacímu senátu EUIPO ze dne 20. října 2021 ve věci R 544/20201 týkající se přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 18 144 809 je odůvodněné, a vyhověl mu;
- částečně zrušil rozhodnutí č. L 110 ze dne 8. listopadu 2019 týkající se sdělení odůvodnění zamítnutí přihlášky ochranné známky č. 18 144 809 tak, aby bylo vyhověno uvedenému přihláše v plném rozsahu a uvedená ochranná známka byla chráněna jako rozlišovací označení výrobků a služeb žalobkyně na území Evropské unie pro požadované třídy;
- částečně zrušil rozhodnutí č. L 13 ze dne 20. ledna 2020 týkající se sdělení odůvodnění zamítnutí přihlášky ochranné známky Evropské unie č. 18 144 809 tak, aby bylo vyhověno uvedenému přihláše v plném rozsahu a uvedená ochranná známka byla chráněna jako rozlišovací označení výrobků a služeb žalobkyně na území Evropské unie pro požadované třídy;
- nařídil Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví, aby chránil ochrannou známku „polis loutron“ pro veškeré požadované třídy a pro veškeré výrobky a služby;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Napadené rozhodnutí nesprávně vyložilo a použilo ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie v rozsahu, v němž dotčená ochranná známka nemá popisný charakter a nepostrádá rozlišovací způsobilost, a tudíž neexistuje žádný důvod pro zamítnutí, který by mohl bránit přihláše ochranné známky pro požadované třídy a pro výrobky a služby, na které se tyto třídy vztahují.

Žaloba podaná dne 14. ledna 2022 – Bensoussan v. EUIPO – Lulu's Fashion Lounge (LOULOU STUDIO)**(Věc T-24/22)**

(2022/C 138/26)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Ugo Bensoussan (Paříž, Francie) (zástupkyně: V. Bouchara a A. Maier, advokátky)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lulu's Fashion Lounge LLC (Chico, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie LOULOU STUDIO – Přihláška č. 18 048 245

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. listopadu 2021, ve věci R 480/2021-4

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl odvolání;
- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO a společnosti LULU'S FASHION LOUNGE LLC, aby nesly vlastní náklady řízení a společně nahradily náklady vynaložené Ugem Bensoussanem, včetně nákladů řízení před EUIPO;

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 19. ledna 2022 – Romedor Pharma v. EUIPO – Perfect Care Distribution (PERFECT FARMA CERVIRON)**(Věc T-36/22)**

(2022/C 138/27)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: rumunština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumunsko) (zástupkyně: E. Dicu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Perfect Care Distribution (Bukurešť, Rumunsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie PERFECT FARMA CERVIRON – Ochranná známka Evropské unie č. 10 864 511

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. listopadu 2021, ve věci R 522/2021 2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě, tak jak je formulovaná a odůvodněná;
- zrušil napadené rozhodnutí a v důsledku toho vyhověl návrhu na zrušení ochranné známky Evropské unie č. 10 864 511

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení ustanovení čl. 60 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001

Žaloba podaná dne 19. ledna 2022 – Romedor Pharma v. EUIPO – Perfect Care Distribution (Cerviron)

(Věc T-37/22)

(2022/C 138/28)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumunsko) (zástupkyně: E. Dicu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Perfect Care Distribution (Bukurešť, Rumunsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie CERVIRON – Ochranná známka Evropské unie č. 18 100 664

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. listopadu 2021, ve věci R 520/2021 2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě, tak jak je formulovaná a odůvodněná;
- zrušil napadené rozhodnutí a v důsledku toho vyhověl návrhu na zrušení ochranné známky Evropské unie č. 18 100 664

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení ustanovení čl. 60 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001
-

**Žaloba podaná dne 20. ledna 2022 – Romedor Pharma v. EUIPO – Perfect Care Distribution
(CERVIRON Perfect Care)**

(Věc T-38/22)

(2022/C 138/29)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: rumunština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumunsko) (zástupkyně: E. Dicu, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Perfect Care Distribution (Bukurešť, Rumunsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie CERVIRON PERFECT CARE – Ochranná známka Evropské unie č. 18 064 805

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 17. listopadu 2021, ve věci R 521/2021 2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě, tak jak je formulovaná a odůvodněná;
- zrušil napadené rozhodnutí a v důsledku toho vyhověl návrhu na zrušení ochranné známky Evropské unie č. 18 064 805

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení ustanovení čl. 60 odst. 1 písm. c) ve spojení s čl. 8 odst. 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 2017/1001

Žaloba podaná dne 19. ledna 2022 – OA v. Parlament

(Věc T-39/22)

(2022/C 138/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: OA (zástupci: G. Rossi a F. Regaldo, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- vyhověl žalobě;
- zrušil obě napadená rozhodnutí (kromě části druhého napadeného rozhodnutí, v níž žalovaný vyhověl stížnosti týkající se důchodového věku);
- rozhodl, že výše důchodu žalobce musí být stanovena na základě průměru všech odměn, které byly žalobci vyplaceny v období od 24. června 2010 do 31. března 2021 (pravidlo *pro rata*);

- rozhodl, že pro účely výpočtu výše důchodu žalobce musí být zohledněna rovněž doba služby od 27. července 2004 do 1. července 2009;
- uložil žalovanému povinnost nahradit újmu, která žalobcovi vznikla, a to ve výši, kterou je třeba stanovit na základě vzorce uvedeného v bodě 74 (žaloby) nebo v jakékoli jiné výši, kterou Soudní dvůr bude považovat za přiměřenou a spravedlivou (v odmítném a nepředpokládaném případě, pokud Soudní dvůr nevyhoví návrhovým žádáním uvedeným v bodě 2, 3 a 4 výše); a
- (v každém případě) uložil žalovanému povinnost nahradit náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že napadená rozhodnutí předem stanovila určité podrobnosti výpočtu důchodových nároků žalobce, a žaloba je tedy přípustná.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že v napadených rozhodnutích byl proveden nesprávný výklad judikatury Soudního dvora týkající se přípustnosti.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že rozhodnutí, kterého se žalobce domáhá, nemá pro žalovaného nepříznivé důsledky, a to ani v případě budoucích změn jeho pracovního postavení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že doba služby, kterou žalobce vykonával v letech 2004 až 2009, by se měla považovat za dobu služby v rámci instituce.
5. Pátý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že opětovné stanovení důchodového věku by mělo vést k uvedení věku 63 let, aniž by bylo dotčeno odvolání proti budoucímu rozhodnutí žalovaného.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že je třeba použít tzv. pravidlo *pro rata*.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející ze skutečnosti, že je možné částečně neuplatnit (s odkazem na slova „konečný“ a „poslední“) čl. 77 odst. 2 služebního řádu za účelem odstranění porušení zásad rovnosti a proporcionality.
8. Osmý žalobní důvod obsahuje návrh na náhradu škody.

Žaloba podaná dne 27. ledna 2022 – Rumunsko v. Komise

(Věc T-49/22)

(2022/C 138/31)

Jednací jazyk: rumunština

Účastníci řízení

Žalobce: Rumunsko (zástupkyně: E. Gane a L. Bațagoi, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- částečně zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2021/2020 ze dne 17. listopadu 2021, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), pokud jde o výdaje v celkové výši 178 320 110,85 eur uskutečněné platební agenturou akreditovanou v Rumunsku a vykázané v rámci EZZF a EZFRV, které představují paušální finanční opravy (5 % a 2 %) uplatněné v důsledku porušení unijního práva v souvislosti s platbami na plochu pro roky žádosti 2017 a 2018 (hospodářské roky 2018 a 2019) ⁽¹⁾;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise nepřiměřeně vykonala svou pravomoc vyloučit některé částky z financování Unie na základě článku 52 nařízení č. 1306/2013 ⁽²⁾.

Komise nepřiměřeně vedla postup pro schvalování souladu týkající se roků žádosti 2017 a 2018:

Komise se dopustila pochybení, když konstatovala, že došlo k nesrovnalosti ohledně administrativních kontrol plateb ve prospěch ekologizace mající dopad na fondy. I kdyby k takové nesrovnalosti došlo, jednání unijního orgánu – zejména obzvláště neurčitá formulace závěrů a časová shoda šetření z roků 2017 a 2018 – znemožnilo předložení relevantních výpočtů dopadu ve lhůtě stanovené v čl. 34 odst. 3 třetím pododstavci nařízení č. 908/2014 ⁽³⁾. V tomto kontextu Komise neodůvodněně a v rozporu s čl. 34 odst. 6 téhož nařízení odmítla analyzovat údaje a výpočty předložené rumunskými orgány v žádosti o smírčí řízení týkající se šetření z roku 2018 ([žádost ze dne] 5. února 2020). V žádném případě Komise neměla uplatnit paušální opravy ve výši 5 %.

Jednání Komise v rámci šetření z roku 2018 ohledně nesrovnalostí týkajících se aktualizace SIZP ⁽⁴⁾ – kvalita a správná identifikace referenčních parcel v SIZP-SZI ⁽⁵⁾ – zejména skutečnost, že podstatné aspekty byly vyjasněny v jejím konečném stanovisku týkajícím se šetření z roku 2017 (dne 20. prosince 2019) – znemožnilo určení rozsahu uvedených nesrovnalostí a předložení relevantních výpočtů dopadu ve lhůtě stanovené v čl. 34 odst. 3 třetím pododstavci nařízení č. 908/2014. V tomto kontextu Komise neodůvodněně a v rozporu s čl. 34 odst. 6 téhož nařízení odmítla analyzovat údaje a výpočty předložené rumunskými orgány v žádosti o smírčí řízení týkající se šetření roku 2018 ([žádost ze dne] 5. února 2020).

Jednání Komise v rámci šetření z roku 2018 ohledně nesrovnalostí týkajících se maximální plochy přípustné pro podpůrná opatření vázaná na plochu financovaná z EZFRV, spočívající v uložení vlastní metody výpočtu, nemůže nahradit analýzu údajů a výpočty předložené rumunskými orgány dne 10. června 2019. Mimoto toto jednání znemožnilo rumunským orgánům, aby ve lhůtě stanovené v čl. 34 odst. 3 třetím pododstavci nařízení č. 908/2014 identifikovaly nezbytné úpravy poskytnutých údajů a výpočtů. V tomto kontextu Komise neodůvodněně a v rozporu s čl. 34 odst. 6 téhož nařízení odmítla analyzovat údaje a výpočty předložené rumunskými orgány v žádosti o smírčí řízení týkající se šetření z roku 2018 ([žádost ze dne] 5. února 2020).

Komise neprávem konstatovala, že došlo k nesrovnalosti ohledně dostatečného počtu kontrol na místě v rámci režimu platby ve prospěch ekologizace, když nesprávně odkázala na údaje a kontrolní statistiky oznámené ve smyslu čl. 9 odst. 1 nařízení č. 809/2014 ⁽⁶⁾. I kdyby k takové nesrovnalosti došlo, Komise neměla uplatnit paušální opravy ve výši 5 %.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality.

Rumunsko má za to, že napadené rozhodnutí je v rozporu se zásadou proporcionality vzhledem k tomu, že uplatnění paušálních oprav ve výši 5 % na platby uskutečněné z EZZF a ve výši 2 % na platby uskutečněné z EZFRV pro roky žádosti 2017 a 2018 (hospodářské roky 2018 a 2019) vedlo k nadhodnocení ztrát unijních fondů v důsledku zjištěných nesrovnalostí, jelikož tyto sazby ve výši 5 % a 2 % nezohledňují povahu a závažnost porušení, ani finanční dopady na unijní rozpočet.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 296 druhém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie.

Komise porušila povinnost uvést odůvodnění stanovenou v čl. 296 druhém pododstavci Smlouvy o fungování Evropské unie tím, že dostatečně a přiměřeně neodůvodnila zaprvé existenci nesrovnalostí, jakož i odmítnutí argumentů a výpočtů předložených rumunskými orgány, a zadruhé nepoužitelnost čl. 34 odst. 6 nařízení č. 908/2014 ve vztahu ke zvláštnostem postupu pro schvalování souladu, který se týkal roků žádosti 2017 a 2018.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 413, s. 10.

⁽²⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 549.

⁽³⁾ Úř. věst. 2014, L 255, s. 59.

⁽⁴⁾ Systém identifikace zemědělských pozemků.

⁽⁵⁾ Systém identifikace zemědělských pozemků – Systém zeměpisných informací.

⁽⁶⁾ Úř. věst. 2014, L 227, s. 69.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2022 – Labaš v. EUIPO (FRESH)

(Věc T-58/22)

(2022/C 138/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Miroslav Labaš (Košice, Slovensko) (zástupce: M. Vasil', advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie FRESH – Přihláška č. 18 311 155

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. listopadu 2021, ve věci R 610/2021-1

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;
- anebo případně zrušil část napadeného rozhodnutí, pokud jde o třídy 35 a 39 uvedené v napadené přihlášce;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- Chybějící vymezení přímé souvislosti mezi označením FRESH a jeho nepřipustností k zápisu pro výrobky nebo služby spadající do tříd 35 a 39.

Žaloba podaná dne 1. února 2022 – Guma Holdings v. EUIPO – X Trade Brokers Dom Maklerski (XTRADE)

(Věc T-67/22)

(2022/C 138/33)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Guma Holdings LTD (Lemesos, Kypr) (zástupci: M. Oleksyn a M. Stępkowski, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: X-Trade Brokers Dom Maklerski S.A. (Varšava, Polsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie XTRADE v barvách tmavě šedá, světle šedá, modrá, odstíny modré – Ochranná známka Evropské unie č. 13 061 387

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. listopadu 2021 ve věci R 981/2020-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- změnil napadené rozhodnutí a v plném rozsahu zamítl návrh na prohlášení neplatnosti;
- rozhodl, že EUIPO a vedlejší účastnice ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní, včetně nákladů řízení před EUIPO.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 95 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 27 odst. 4 nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci 2018/625;
- Porušení čl. 94 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie ⁽¹⁾;
- Porušení čl. 8 odst. 4 a čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ve spojení s čl. 16 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 písm. d) nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci 2018/625.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, C 326, s. 391.

Žaloba podaná dne 3. února 2022 – Novasol v. ECHA

(Věc T-70/22)

(2022/C 138/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novasol (Kraainem, Belgie) (zástupci: C. Alter a G. Bouton, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil, na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie, rozhodnutí ECHA SME D (2021)8531-DC ze dne 25. listopadu 2021, kterým uvedená agentura rozhodla, že žalobkyně nemůže být uznána jako malý či střední podnik a nemá tedy nárok na sníženou sazbu daně určenou pro střední podniky, o kterou žádala v okamžiku podání;
- uložil ECHA náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustila ECHA v napadeném rozhodnutí, neboť provedla nesprávný výklad právních předpisů použitelných na posouzení velikosti malých a středních podniků (dále jen „MSP“) uvedených v nařízení REACH ⁽¹⁾, na základě doporučení 2003/361 ⁽²⁾, jakož i v nařízení č. 340/2008 ⁽³⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností projednávané věci, neboť napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném výkladu skutkových stránek kvalifikace MSP a to přesto, že ECHA měla k dispozici všechny skutečnosti nezbytné k posouzení velikosti žalobkyně.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti odůvodnění, jakož i zásady řádné správy, neboť navzdory podrobným a zdokumentovaným vyjádřením žalobkyně za účelem určení velikosti podniku nevzala ECHA předložené argumenty v úvahu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnice Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 340/2008 ze dne 16. dubna 2008 o poplatcích a platbách Evropské agentury pro chemické látky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 107, 17.4.2008, s. 6).

Žaloba podaná dne 8. února 2022 – Siemens v. Parlament

(Věc T-74/22)

(2022/C 138/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Siemens SAS (Saint-Denis, Francie) (zástupce: E. Berkani, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil dvě rozhodnutí ze dne 8. prosince 2021, kterým byly odmítnuty nabídky dočasněho sdružení podniků, jehož členem byla i společnost Siemens SAS, v souvislosti s částí zakázky č. 1 a částí zakázky č. 2,
- zrušil dvě rozhodnutí o zadání části zakázky č. 1 společnosti Santerne Alsace a části zakázky č. 2 společnosti Detection Electronique Française (DEF),
podpůrně,
— uložil Evropskému parlamentu povinnost zaplatit společnosti Siemens SAS částku 1 967 994 eur jako náhradu újmy vyplývající ze ztráty příležitosti získat části č. 1 a č. 2 sporné zakázky,
a v každém případě
— uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně uvádí na podporu žaloby podané proti dvěma rozhodnutím Evropského parlamentu ze dne 8. prosince 2021, kterým byly odmítnuty nabídky, jež předložila ve vztahu k částem 1 a 2 v rámci zadávacího řízení č. 06A70/2021/M004 týkajícího se obnovy protipožárního systému v budovách Evropského parlamentu ve Štrasburku, dva důvody.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti vyloučení společnosti Siemens SAS z částí zakázky č. 1 a č. 2. Žalobkyně v tomto ohledu namítá, že při hodnocení nabídek ze strany Evropského parlamentu došlo ke zjevně nesprávnému posouzení, a dále namítá porušení zásady transparentnosti, k němuž mělo dojít tím, že Parlament poskytl společnosti Siemens SAS vadný simulační nástroj, který hrál rozhodující roli při přípravě nabídek.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Parlamentu vznikla mimosmluvní odpovědnost. Žalobkyně požaduje náhradu újmy, která jí vznikla v důsledku ztráty příležitosti získat části zakázky č. 1 a č. 2.

Žaloba podaná dne 9. února 2022 – Asesores Comunitarios v. Komise

(Věc T-77/22)

(2022/C 138/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Asesores Comunitarios SL (Madrid, Španělsko) (zástupce: J. Monrabà Bagan, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí C(2021) 8946 final ze dne 3. prosince 2021, kterým bylo odepřeno zpřístupnění Plánu pro oživení a zajištění odolnosti Španělska, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 4 odst. 1 písm. a) čtvrtou odrážku nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾ s poukazem na porušení veřejného zájmu, pokud jde o finanční a hospodářskou politiku. Žalobkyně dále tvrdí, že v napadeném rozhodnutí není správně zjištěn skutkový stav, pokud jde o hypotetickou hrozbu pro ekonomickou stabilitu Španělského království, kdyby jeho Plán pro oživení a zajištění odolnosti byl žalobkyni zpřístupněn.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001, když měla za to, že zpřístupnění požadovaných dokumentů veřejnosti by porušilo soukromí a osobnost jednotlivců uvedených v těchto dokumentech.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001, když měla za to, že zpřístupnění požadovaných dokumentů veřejnosti by vážně ohrozilo probíhající rozhodovací proces.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná nesprávně uplatnila čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001, když měla za to, že nebyl doložen převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných dokumentů, který by převážil nad potřebou chránit probíhající rozhodovací proces.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. Vyd. 01/03, s. 331).

Žaloba podaná dne 14. února 2022 – OF v. Komise**(Věc T-80/22)**

(2022/C 138/37)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: OF (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- primárně,
 - zrušil rozhodnutí PMO.1 ze dne 13. dubna 2021 o zamítnutí prodloužení poskytování rodinných příspěvků na finanční podporu dětí manžela;
 - zrušil rozhodnutí PMO.1 ze dne 10. května 2021, kterým se provádí článek 85, přijaté na základě rozhodnutí ze dne 13. dubna 2021;
 - v případě potřeby zrušil rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 12. listopadu 2021;
- podpůrně,
 - uložil žalované náhradu za morální a materiální újmu způsobenou správním pochybením správy, vyčíslenou na 56 504,61 eur;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žádosti o zrušení rozhodnutí PMO ze dne 13. dubna 2021 o zamítnutí prodloužení rodinných příspěvků na finanční podporu dětí manžela se žalobkyně dovolává čtyř žalobních důvodů:

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního a skutkového posouzení, nesprávného a rozporuplného odůvodnění, zvýšeného důkazního břemene, nezohlednění zvláštních okolností případu a nerespektování pojmu výživného.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady předvídatelnosti, právní jistoty a jednotného uplatňování služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a nedostatečného odůvodnění.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy, pozitivní diskriminace, nezákonného odmítnutí legalizovaného osvědčení, porušení povinnosti péče a práva každé osoby být vyslechnuta před přijetím rozhodnutí ovlivňujícího její zájmy nebo situace
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení situace žalobkyně a skutečné finanční podpory dětí manžela.

Na podporu žaloby na neplatnost rozhodnutí PMO.1 ze dne 10. května 2021, kterým se provádí článek 85 přijatého podle rozhodnutí ze dne 13. dubna 2021, se žalobkyně opírá o dva důvody:

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnuta.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení článku 85 služebního řádu a podmínek stanovených pro provedení zpětného získávání neoprávněně vyplacených částek.
-

